

רינגל

לא ביקש תהילה, לא שאף לכבוד, לא רדף שילומים, לא תואר והוד. שנות מאבק וסתר בפניו חרצו נירים. מלחמה במחתרת – נדידות מחבואים. תפקיד ומשנהו, אחת המשימה. יכולת, רצון ברזל, החלטה נחושה.

עמרם

דומה היית עלי כקפיץ דרוך, תמיד דרוך. עוד מעט ישתחרר המרץ העצור בך, המאופק, ואתה תפרוש ידיך לקראת העולם והעולם יפתח לפניך בכוחך אתה. אהבנוך לא רק בשל כישרונותיך, אלא, אולי, בעיקר משום שתמיד היית אתה, שלם עם עצמך, ישר דרך וישר מבט.

יוחנן

מדים מנומרים, כובע טמבל אדום מתריס, קנטרני, וכל מה שהוא אתה – אוצר בו כל כך הרבה חיות ושמש. יוחנן של תמיד של בכל מקום ובכל שעה. שוצף כוח ושמחה. שמחה שמצפצפת על כל הנימוקים, שאיננה צריכה לסיבות, לתירוצים. שמח להיות. שמח לחיות.

דני

לעיתים תמה הייתי על אותו אי תאום כביכול שבין צעיר חסון, רחב כתפיים שצעדו- צעד, לבין החיוך המבויש מעט, שהיה מזדהר לקראתך מעם עיניו, כשפניו מופנות אליך בנכונות מתמדת להקשבה. תמיד מוכן להקשיב.

גברי

זה לא גברי של מסגרת ועשב שותק. החום של העיניים העמוקות והטורקיז של החולצה שבארון והשחור של הפיח של אחרי העבודה והלבן של החלב של ארוחת הארבע והפרחים, הרבה הרבה וכבר שלל גוונים מלא ינוע ברוח הקלה, ונחרט קו עמוק אפל ונחתם דף טרם זמן ואין תשובה. (אורית)

עמוס

הפרידה הייתה שלום ולהתראות. טיפסתי על קצות אצבעותיי להטביע נשיקה בצווארך. זו הייתה הפעם האחרונה שראיתך. גבוה, תמיר עם עיניי שקדים המביעות כל כך הרבה טוב לב, שובבות, ראיית המציאות. (אמא)

ראובן

לא תכהה בעורב שנשאר ללקט את גביעי הסוכר. הלבן, במשבצת חייך הוקף בקווים ישרים ושחורים חדי זווית. להיות או לא להיות לא ניתנה לך שהות להחליט, עד כמה להיות. (אורי אסף)

גיא

לראות אותו בתמונות: עומד, יושב, מחייך, מרצין ואפילו אוכל בפה מלא או מתפאר באופנוע תוצרת עצמית. לראות ולהושיט יד – לקרוא לו. שיצא מהתמונות ויבוא לכאן להגיד לנו שלום. לאהוב את ענבל. אבל זה אי אפשר.... (אפרת הבר)

גדי

גדי ידע למצוא את השביל הנכון בין כל אלה שהיו בכלא וגם למצוא את הזמן בשביל עצמו. הוא היה הראשון שהייתה לו פינה מסודרת: חתיכת ארגז, המיטה שלו וחתיכת סמרטוט ככרית. הוא היה נשכב על הגב, משלב את הידיים, "עכשיו אני ישן אל תפריעו לי. גלעד, אתה תשמור שיהיה בסדר.הא

יואל

"נכון שאף פעם לא ניפרד?" שאלתי אותו ואתה תמיד מבטיח בקולך הרגוע והשקט את מה שהכי ברור בעולם: "אף פעם זה לא יקרה". כאן על הגבעה שבין הבית שלנו בלהבים למרחבי הנגב הפתוחים התרסתי בך על הפרת הנדר ושוב ושוב שמעתי את קולך: " אבל אני תמיד איתך אף פעם לא תהיי לבד." (סמדר)